

هو الله

ای طائره نامه شما که تشکرنامه از ورود جناب عزیزالله خان و جناب عبد الحسین خان و جناب علی محمد خان بود رسید ای منجذب ملکوت الله از آینده اندیشه منما هر که بملکوت الله پیوست در صون حمایت حضرت بهاءالله است حوادث عالم مادی چه خوب چه بد مثل امواج دریاست در مرور است بقائی ندارد و سزاوار اهمیت نه ملاحظه نما که اندک زمانی چه انقلابات عظیمه حاصل سریرهای سلطنت در هم شکست و تاجهای شهریاری بیاد رفت شهد فائق سم قاتل شد و جام صهبا زهر هلاهل گشت بنیانهای عظیم ویران شد و ملوک قوی سرگردان گردید خانواده سلطنت بیسر و سامان گشت و توانگران محتاج بنان شدند اینست شأن دنیا لهذا چه اهمیتی دارد عاقبت هر بهار مبدل بخزان شود و هر زمستان منقلب بتابستان گردد بیابان سبز و خرم از طوفان برف و بوران خاک سیاه شود و درختان پر لطافت و طراوت لخت و عریان گردد و این ناموس لم یتغیر و لم یتبدل عالم مادی است آیا دیگر جائز است انسان براحات دنیا مسرور گردد یا از عدم رفاهیت محزون شود این حال سزاوار اطفالست ولی اهل ملکوت سرورشان از فیوضات الهیه است و امیدشان بفضل نامتناهی الهی بفیض ملکوت خوشنودند و بالطف رب الجنود مشعوف و مسرور در آتش بلا و مصائب تر و تازه اند و در طوفان مشقت و حوادث راحت و در نهایت آسایش زیرا تکیه بکوهی عظیم دارند و آرامگاه در کشتی از زیر حدید خلاصه اینست که باید همیشه در نشئه و سرور باشی و مستبشر بشارات الهیه

بدختر عزیز فریده و پسر محبوب بهرام تحیت و مهربانی برسان امیدم چنانست که پسر مهربان فریدون مظهر الطاف حضرت بیچون گردد

۱۲ دسمبر سنه ۱۹۱۹

abdul Baha abbas

بامه الله مس انا کسلین از قبل من نهایت مهربانی برسان و بگو خدماتت همیشه پیش چشم من است ابداً فراموش نمینمایم در هر دم از حضرت بهاءالله در حق تو تأییدی جدید میطلبم و امیدم چنانست که تو در آنجا رخی روشن نمائی و علمی بلند کنی که پرچم تقدیسش بر قرون و اعصار موج زند فی الحقیقه مخلصی و مستر و مسس شویر را از قبل من تحیت محترمانه برسان و بگو رهبانهای که سالهای سال در کوه و بیابان در صومعهها بسر بردند و بگمان خویش پرستش خداوند کردند و ایام خویشرا بریاضت گذراندند آنان امت دعوت شدند و شما که هیچ زحمتی نکشیدید بصرف موهبت الهی از مختارین شدید شکر کنید خدا را

بمستر گلر از قبل من تحیت ابدع ابهی برسان و بگو من در آستان مقدس بهاءالله بیاد تو هستم و خدا را شکر مینمایم که الحمد لله چون چمن از رشحات ابر هدایت تر و تازه شدی و مانند آئینه از پرتو شمس حقیقت روشن گشتی و علیک البهاء الابهي

۱۷ دیسمبر ۱۹۱۹

حیفا

abdul Baha abbas

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۹ دسامبر ۲۰۲۲، ساعت ۲:۳۰ بعد از ظهر